

- АБРАШЕВА, СВЕТЛА. 1974. Български народен двуглас. София, “Наука и изкуство”.
- АЛЕКСИЕВ, БОЖИДАР. 1997. “Родопското население в българската хуманитаристика”. В: Мюсюлмански общности на Балканите и в България. София, Международен център по проблемите на малцинствата и културните взаимодействия, 57-112.
- АНДРЕЕВ, АНДРЕЙ. 1956. “Приноси към музикалната история на нашите земи”. В: Известия на института за музика, кн. II и III. София, Издателство на БАН, 443-501.
- АНДРЕЕВ, АНДРЕЙ. 1957. “Сведения от чужденци за музикални прояви на българите през турското робство”. В: Известия на института за музика, кн. IV. София, Издателство на БАН, 233-238.
- АРНАУДОВ, МИХАИЛ. 1972. Студии върху българските обреди и легенди. Т. II. София, Издателство на Българската академия на науките.
- АРНАУДОВА, НАТАЛИЯ. 1983. “Някои моменти в еволюцията на понятието “стил” в западноевропейската естетическа мисъл”. Българско музикознание, 7/3, София, 33-47.
- АСАФИЕВ, БОРИС. 1984. Музикалната форма като процес. София, Издателство “Музика”.
- АТАНАСОВ, ВЕРГИЛИЙ. 1977. Систематика на българските народни музикални инструменти. София, Издателство на Българската академия на науките.
- БЕЛЯВСКИЙ, Л. 1987. “Инструментальная музыка – трансформация человеческих движений”. В: Народные музыкальные инструменты и инструментальная музыка, I. (Ред. Е.В. Гиппиус). Москва, “Советский композитор”, 78-106.
- БИБЛИЯ. 1924. София, Придворна печатница.
- БОТУШАРОВ, ЛЮБЕН. 1993. “Критика на изворите за народна музикална култура през Възраждането”. В: Българската музикална култура през епохата на националното Възраждане. София, Музикални хоризонти /извънреден брой/, 133-139.
- БОТУШАРОВ, ЛЮБЕН. 1999. “Съборът “Пирин пее” като модел на съ-съществуване на различните форми на народното творчество”. В: Народно творчество на Пиринския край. Благоевград, Фондация “Пирин пее”, 23-31.
- БУРДИЙО, ПИЕР. 1993. Казани неща. София, Университетско издателство “Св. Климент Охридски”.
- БЪРГЪР, ПИТЪР & ТОМАС ЛУКМАН. 1996. Социалното конструиране на реалността. София.
- ВАКАРЕЛСКИ, ХРИСТО и АНАСТАС ПРИМОВСКИ. 1956. “Музикално-фолклорни прояви в Пловдивското изложение през 1892 г.”. В: Известия на института за музика, кн. II-III. София, Издателство на БАН, 267-317.
- ВАСИЛИЕВ, АСЕН. 1976. Ерминии. Технология и иконография. София, Издателство “Септември”.
- ВАСИЛЧИНА, ВИОЛЕТА. 1992. Народни художествени занаяти в България, София, Издателство “Спектър”.
- ВИНОГРАДОВА, Л. Н. 1999. “Звуковой портрет нечистой силы”. В: Мир звучащий и молчащий. Семиотика звука и речи в традиционной культуре славян. Москва, “Индрик”, 179-199.
- ВЛАЕВА-СТОЯНОВА, ИВАНКА. 1997. “Комуникативната специфика в индийската класическа музика Хиндустани”. В: сб. Индия в българската наука. София, “Албатрос”, 147-151.
- ВЪЛЧИНОВА, ЕЛИСАВЕТА. 1984. Военно-духовите оркестри в България и техният репертоар – 1879-1944 г. Дисертация. София.
- ВЪЛЧИНОВА-ЧЕНДОВА, ЕЛИСАВЕТА. 2000. Градската традиционна инструментална практика и оркестровата култура в България (средата на XIX – края на XX век). София, Рекламно-издателска къща “Пони”.
- ВЫЗГО, ТАМАРА С. 1980. Музыкальные инструменты Средней Азии. Москва, “Музыка”.
- ГЕЛЕВА-ЦВЕТКОВА, РАЛИЦА. 2001. Традиционната керамика в живота на българина